

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 5Co/178/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1411202776
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 08. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Juraj Považan
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2019:1411202776.3

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Juraja Považana a členov senátu JUDr. Milana Chalupku a JUDr. Janky Richterovej, v právnej veci žalobcu: BPT LEASING, a.s. so sídlom v Bratislave, Drieňová 34, IČO: 31 357 814, zast. Mgr. Vladimírom Šárnikom, advokátom v Bratislave, Rožňavská 2, proti žalovanej: A.. X. J., M., L. Y. L., R. XX, zast. JUDr. Margitou Lonskou, advokátkou v Bratislave, Kalinčiakova 25, o nároku na náhradu trov konania o neúčinnosť zmluvy, na odvolanie žalobcu proti uzneseniu Okresného súdu Bratislava IV v Bratislave zo dňa 7. mája 2019 č.k. 9C/104/2011-195 takto

rozhodol:

Odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie v napadnutej časti týkajúcej sa nároku na náhradu trov konania vzniknutých štátu **p o t v r d z u j e**.

Žalovanej nepriznáva náhradu trov tohto odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1/Súd prvej inštancie uznesením rozhodol o nároku na náhradu trov prvoinštančného konania (vo veci skončeného rozsudkom zo dňa 7. júla 2015 č.k. 9C/104/2011 - 119, ktorým súd žalobu žalobcu zamietol, v spojení s potvrdzujúcim rozsudkom Krajského súdu v Bratislave zo dňa 23. októbra 2018 č.k. 14Co/529/2015 - 177) tak, že žalovaná má nárok na náhradu trov prvostupňového (správne prvoinštančného) konania v rozsahu 100% voči žalobcovi, súčasne rozhodol o trovách konania štátu konštatujúc, že štát má rovnako nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi v rozsahu 100% (§ 255 ods. 1, § 262 ods. 1 CSP).

2/V časti týkajúcej sa trov konania štátu súd prvej inštancie poukázal na to, že na základe uznesenia prvoinštančného súdu zo dňa 13.10.2015 č.k. 9C/104/2011 - 145 bolo zo štátnych finančných prostriedkov vyplatené svedkovi - A.. Z. V., M. svedočné vo výške 1,80 eur, čím štátu vznikol nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi, ktorý bol v konaní neúspešný.

3/Proti tomuto uzneseniu v časti týkajúcej sa nároku na náhradu trov konania štátu podal včas odvolanie žalobca namietajúc, že v zmysle § 255 ods. 1 CSP súd prizná náhradu trov konania len strane, ktorou stranou však štát nie je. Civilný sporový poriadok neobsahuje osobitnú úpravu náhrady trov konania štátu, takýto nárok preto štátu neprináleží. Náhradu trov štátu neupravujú ani prechodné ustanovenia CSP, takýto nárok nemožno vyvodit' ani z ad hoc vymysleného princípu akejsi justifikácie, ktorý princíp sám autor zákona považuje za nežiaduci, použiteľný len v špecifických situáciách, pričom musí byť vyjadrený explicitne v prechodných ustanoveniach. Zťažiť stranu konania platobnou povinnosťou voči štátu bez výslovného zákonného splnomocnenia je v rozpore s ústavným právom na majetok (čl. 20 Ústavy SR) a tiež v rozpore s princípom legality verejnej moci (čl. 2 ods. 2 Ústavy SR). Absentujúcu právnu úpravu podľa odvolateľa nemožno nahradiť ani aplikáciou princípov spravodlivosti, keďže tej sa môže dovolávať strana v konaní, nie štát na základe argumentu, že pri tvorbe legislatívy na niečo zabudol. Na základe vyššie uvedeného žalobca žiadal, aby bolo uznesenie súdu prvej inštancie v napadnutej časti zrušené resp. zmenené tak, že štátu sa nárok na náhradu trov konania neprizná.

4/Žalovaná sa k odvolaniu žalobcu písomne nevyjadrila.

5/Odvolací súd prejednal odvolanie žalobcu v rozsahu a z dôvodov ním vymedzených (§ 379 a § 380 ods. 1 CSP) a dospel k záveru, že toto opodstatnené nie je.

6/V súdnej veci uznesením súdu prvej inštancie zo dňa 13.10.2015 č.k. 9C/104/2011-145 (za účinnosti Občianskeho súdneho poriadku) bola priznaná svedkovi náhrada cestovného v sume 1,80 euro, ktorá bola svedkovi vyplatená zo štátnych finančných prostriedkov.

7/Podľa § 148 ods. 1 vety prvej O.s.p. štát má podľa výsledkov konania proti účastníkom právo na náhradu trov konania, ktoré platil.

8/Podľa § 470 ods. 2 vety prvej CSP právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované.

9/Aktuálna úprava v Civilnom sporovom poriadku nepozná inštitút trov štátu a v nadväznosti na to neupravuje ani mechanizmus rozhodovania o ich náhrade, nároky svedkov, znalcov a pod. sú uhrádzané z preddavkov zložených povinnými osobami. V prípade nevyužitia možnosti súdu realizovať preddavkovanie dôkazu sú nároky oprávnených osôb uspokojované prostredníctvom rozhodovania o náhrade trov konania, a to v prípade, keď uloženie preddavkovej povinnosti zo strany súdu bolo buď fakultatívne (§ 253 ods. 1 CSP), alebo v prípade, ak uloženie povinnosti zložiť preddavok bolo síce obligatórne, ale uloženiu preddavkovej povinnosti bránila zákonná prekážka (ak bolo strane priznané oslobodenie od súdneho poplatku).

10/Ak by súd svedočné hradil z rozpočtových prostriedkov, predkladateľ nového zákona v dôvodovej správe uviedol, že aj potenciálne výdavky štátu má pokryť ustanovenie § 259 CSP („ak pri dokazovaní vznikne povinnosť, ktorá je spojená s výdavkami inej osoby, má táto osoba tie isté práva a povinnosti pri ich uplatnení ako svedok“), teda ak vznikli trovy štátu vyplatením svedočného, má byť tento nárok štátu priznaný v konečnom rozhodnutí. Tu sa však názory súdov rozchádzajú a začína prevládať názor, že pokiaľ svedočné nie je pokryté zloženým preddavkom, podľa § 252 CSP si aj svedok sám znáša svoje výdavky, ktoré mu v konaní vzniknú, a súd až následne môže s poukazom na § 262 CSP rozhodnúť o nároku svedka na náhradu svedočného voči neúspešnej strane sporu, resp. strane, ktorá procesne zavinila zastavenie konania.

11/Štátu patrí náhrada trov, ktoré skutočne vynaložil v súlade s v danom čase platnou procesnou normou, ustanovením § 148 OSP, podľa ktorej mu ex lege vznikol nárok na ich náhradu, a to napriek tomu, že nová procesná úprava CSP analogické ustanovenie neobsahuje. Aplikáciou základného princípu uvedeného v čl. 4 ods. 2 CSP s použitím ustanovenia § 253 ods. 1 CSP v spojení s ustanovením § 255 ods. 1 CSP a § 470 ods. 2 CSP je možné štátu náhradu trov konania voči neúspešnej strane sporu priznať aj za právnej úpravy Civilného sporového poriadku. (Uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 31. júla 2018, sp. zn. 4Obo/3/2018).

12/Z vyššie uvedených dôvodov považoval odvolací súd napadnutú časť uznesenia súdu prvej inštancie týkajúcu sa nároku na náhradu trov konania vzniknutých štátu za vecne správnu, čo viedlo k potvrdeniu rozhodnutia v zmysle § 387 ods. 1 CSP.

13/Odvolací súd žalovanej, ktorá v tomto odvolacom konaní dosiahla plný úspech, nemohol priznať nárok na náhradu trov podľa § 396 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 CSP, keďže jej žiadne trovy v odvolacom konaní nevznikli.

14/Toto rozhodnutie senátu odvolacieho súdu bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).